

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/150/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011253
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3118011253.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému L. W., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B., V. XXXX/XX, okres B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, pre trestný čin prečinu podľa § 171 odsek 2 Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 11. decembra 2018, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 07. novembra 2018, pod sp. zn. 1Pp/173/2018 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 odseku 1 písm. a) Tr. poriadku sa napadnuté uznesenie z r u š u
je v celom rozsahu.

II. Podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona sa návrh odsúdeného L. W. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z a m i e t a, pretože nie je dôvodný.

o d ô v o d n e n i e :

Trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 01.10.2014, pod sp. zn. 1T/97/2014 bol odsúdený L. W., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Tr. zákona a iné na skutkovom základe citovaného trestného rozkazu a pôvodne uložený podmiennečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov mu bol uznesením toho istého súdu a v tej istej trestnej veci zo dňa 28.07.2016 ,v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.10.2016 pod sp. zn. 5Tos/149/2016 nariadený vykonať v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Ďalším trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.10.2013 pod sp. zn. 2T/149/2013 bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 2 Tr. zákona na skutkovom základe citovaného trestného rozkazu a pôvodne uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov mu bol uznesením toho istého súdu a v tej istej trestnej veci zo dňa 29.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.09.2017 pod sp. zn. 3Tos/92/2017 nariadený vykonať v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Predpokladaný koniec výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je deň 10.08.2019. Lehota pre to, aby mohol byť odsúdený L. W. podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, t. j. po uplynutí súčtu 1 oboch uložených a nariadených trestov mu mala uplynúť dňom 10.05.2018.

Dňa 04.09.2018 bol Okresnému súdu Trenčín doručený písomný návrh odsúdeného L. W. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý aj odôvodnil.

Okresný súd Trenčín na nariadenom verejnom zasadnutí uznesením dňa 07. novembra 2018 pod sp. zn. 1Pp/173/2018 podľa § 415 odseku 1 Tr. poriadku a § 66 odseku 1, odseku 2 Tr. zákona odsúdeného L. W. podmiennečne prepustil z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody, uložený mu vyššie citovanými rozhodnutiami a podľa § 68 odseku 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu

na 12 (dvanásť) mesiacov, spolu s nariadeným probačným dohľadom nad odsúdeným počas plynutia určenej skúšobnej doby a podľa § 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona uložil odsúdenému zákaz požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky a podľa § 51 odseku 4 písm. j) Tr. zákona aj príkaz počas určenej skúšobnej doby sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry v neprospech odsúdeného. V odôvodnení svojej sťažnosti poukázal na hodnotenie odsúdeného z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava, podľa ktorého vyplýva, že riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je stredne vysoké a resocializačná prognóza je u neho menej priaznivá. Rizikovými faktormi u odsúdeného sú najmä opakované páchanie trestnej činnosti, časté požívanie alkoholických nápojov a absencia zamestnania. Odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie a riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody bolo doporučené jeho podmiennečné prepustenie s dohľadom. Podľa názoru prokurátora okresný súd v napadnutom rozhodnutí nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory recidívy u odsúdeného a nedostatočne sa vysporiadal s jeho trestnou minulosťou. Z trestnej minulosti odsúdeného vyplýva, že má tendenciu páchať trestnú činnosť, doposiaľ bol celkovo 7-krát súdne trestaný, aj za trestný čin lúpeže a doteraz uložené tresty nemali na jeho správanie dostatočný pozitívny vplyv, hoci už bol aj podmiennečne prepustený z výkonu trestu. Zo zmyslu inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že toto nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu, bez ohľadu na účel trestu. Toto je dôvodné iba v prípade, že existuje dôvodná nádej, že odsúdený bude na slobode po podmiennečnom prepustení viesť riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš vysoké riziko recidívy. V prejednávanom prípade tomu tak u odsúdeného L. W. nie je. Preto navrhol, aby krajský súd podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil.

Odsúdený sa vyjadril k písomným dôvodom sťažnosti prokurátora prostredníctvom zvolenej obhajkyne tak, že doterajším spôsobom života vo výkone trestu v dostatočnej miere preukázal to, že sa napravil a že si uvedomil nesprávnosť vedenia svojho doterajšieho života a v tejto súvislosti poukázal na kladné údaje v jeho hodnotení riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Podľa jeho názoru sú u neho splnené všetky zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 odseku 1 Tr. poriadku, ktorá mu bola spolu so spisom predložená 03. decembra 2018, na neverejnom zasadnutí dňa 11. decembra 2018 správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry je dôvodná.

Podľa § 66 odseku 1 písm. a) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odseku 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 odseku 1 Tr. zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov a skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného.

Krajský súd na rozdiel s právnym názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v posudzovanom prípade všetky zákonom vyžadované podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného L. W. uvedené v ustanovení § 66 odseku 1, odseku 2 Tr. zákona kumulatívne splnené neboli. Odsúdený vykonal polovicu z uloženého a jemu nariadeného predmetného nepodmiennečného trestu odňatia slobody dňa 10. mája 2018. Teda formálna podmienka na jeho podmiennečného prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak bola splnená.

Pokiaľ však ide o ďalšiu, druhú zákonnú podmienku, týkajúcu sa adekvátneho polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu, v tomto smere krajský súd sa so záverom okresného súdu nemohol stotožniť a musel prisvedčiť názoru prokurátora o tom, že odsúdený splnenie tejto podmienky preukazuje skutočne iba v čiastočnej forme. Odsúdený L. W., ako to vyplýva

z obsahu podaného hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu síce vo viacerých smeroch nie je hodnotený negatívne, t. j. pokiaľ ide o jeho správanie, plnenie nariadení a príkazov príslušníkov ZVJS v súčasnej dobe, čo však ale nebolo po celú dobu doterajšieho výkonu trestu, keď sa u neho vyskytli aj nedostatky - ignoroval príchod príslušníka ZVJS a iné. A obdobne tomu bolo tak aj pokiaľ ide o plnenie si svojich pracovných povinností, ktoré však už v súčasnej dobe zvláda. Odsúdený má sebakritický postoj pokiaľ ide páchanie trestnej činnosti a konzumáciu drog. Odsúdený je aktívny aj mimo práce i v kultúrnoosvetovej činnosti a s ním spojených aktivít. Bola mu udelená jedna disciplinárna odmena a disciplinárne potrestaný nebol. Pozitívne sú hodnotené aj vzťahy odsúdeného so svojou rodinou - matka a otec, u ktorých má podporu v bývaní aj v poskytnutí práce po prepustení z výkonu trestu. Taktiež sa konštatuje, že program zaobchádzania sa u neho síce plní, avšak doposiaľ iba v čiastočnej forme a podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu spĺňa tiež iba v čiastočnej miere, keď nedostatky v plnení stanoveného programu zaobchádzania sú u neho ešte v dodržiavaní ústavného poriadku. Krajský súd v tomto smere i napriek inak pozitívnemu charakteru hodnotenia odsúdeného, ako základný atribút pre hodnotenie naplnenia druhej zákonnej podmienky materiálneho charakteru je toho názoru, že odsúdený dôsledne túto druhú zákonnú podmienku pre podmienené prepustenie nespĺňa a v tomto smere uvádza, že odsúdený má zrejmé rezervy v preukazovaní adekvátneho stupňa svojho polepšenia s poukazom na to, že si doposiaľ ešte nevytvoril podmienky pre všestranne kladné hodnotenie počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody s prihliadnutím na to, že vykonáva oba tresty odňatia slobody v prísnejšom ústave na výkon trestu, a že už v minulosti bol raz podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, čo malo byť už vtedy pre neho dostatočnou výstrahou pred páchaním ďalšej trestnej činnosti. Aj v počiatkoch výkonu trestu mal odsúdený isté nedostatky, popísané v písomnom hodnotení, čo ako osoba, ktorá už bola vo výkone trestu by mať nemala. U odsúdeného podľa názoru krajského súdu, v zhode so sťažnostnými námietkami prokurátora, sú navyše podstatné rizikové faktory jeho recidívy, ktorými sú jeho časté požívanie alkoholických nápojov, absencia akéhokoľvek zamestnania pred výkonom trestu a opakované páchanie tej istej trestnej činnosti. Hoci u odsúdeného ide osobu, ktorá vo výkone trestu odňatia slobody nie je po prvýkrát, dokonca s tým, že už bol raz podmienené prepúšťaný z výkonu trestu, krajský súd musí vzhľadom na uvedené skutočnosti konštatovať, že odsúdený dôsledne nespĺňa ani tretiu materiálnu zákonnú podmienku pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, t. j. predpoklad, že na slobode, po podmienenom prepustení bude skutočne viesť riadny život. Tento predpoklad musí byť podložený viacerými pozitívnymi skutočnosťami, čo však u odsúdeného L. W., ako je vyššie odôvodnené, tomu nie je.

Na základe uvedených skutočností preto krajský súd dospel k záveru, že odsúdený L. W. kumulatívne nespĺňa zákonné materiálne podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako na to odlišne a podrobne poukazoval okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, s ktorými dôvodmi sa krajský súd v otázke naplnenia materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie odsúdeného nestotožnil. Krajský súd pripomína a stotožňuje sa v podstate so sťažnostnými argumentami prokurátora v tom smere, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je a ani nemôže mať skutočne charakter akejsi odmeny iba za relatívne dobré správanie sa odsúdenej osoby, ale ide o taký mimoriadny inštitút, ktorým sa iba v odôvodnených prípadoch a po náležitom kumulatívnom splnení všetkých troch zákonných podmienok zasiahne do rozhodnutia súdu o uloženom treste odňatia slobody tak, že u odsúdenej osoby už nie je nevyhnutné pôsobiť v pozitívnom smere bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody, ale odsúdenému sa poskytne príležitosť na slobode, za istých zákonných a súdom určených podmienok preukázať, že vie viesť riadny život občana, predovšetkým bez páchania ďalšej trestnej činnosti.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody musel preto napadnuté uznesenie okresného súdu (s určením i tak inak neprimerane krátkej skúšobnej doby iba na dolnej hranici zákonného rozpätia 1-7 rokov)) podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. zákona v celom rozsahu zrušiť, a vzhľadom k tomu, že okresný súd vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy, na podklade ktorých bolo možné meritórne rozhodnúť, rozhodol krajský súd sám tak, že podľa § 66 odseku 1, odseku 2 Tr. zákona návrh odsúdeného L. W. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.